

human en Mand, og dertil kender han sin Pligt som Kirkeminister for godt, — at sprænge Folketirken; men dersom man bliver ved at gaae frem, som man hidtil er gaaet frem, dersom man ikke vil gaae ind paa noget saa Moderat, som det Føreliggende under Sagens første Behandling fra alle Sider blev erkjendt for at være, vil Folketirken sprænges, og saa vil den Tid komme, da det vil vise sig, at en Præst vel behøver til at være Præst baade Kaldelse og Ordination, men at han ikke behøver Kongelig Kaldelse og ikke behøver Ordination af Ministerens Biskopper, for at være i Sandhed en Præst i den lutherste Kirke og for at erkjendes af Alle, maaskee med Undertagelse af Ministeren, at være en ret Præst.

Ordføveren: Mig er det klart, at man har givet Spørgsmaalet om den kongelige Stadsfæstelse en Udstrækning og Betydning, som det er mig umuligt at fatte. Det forekommer mig, som jeg allerede tidligere har tilsluttet mig at bemærke, at denne Stadsfæstelse i Virkeligheden ikke vil komme til at indtage nogen anden Plads, end den Bestemmelse vilde gjøre, som ogsaa Mindretallet har erklæret at kunne gaae ind paa, nemlig, at der skulde afgives en Erklæring fra Ministeriets Side om, at der ikke havde Noget at erindre imod den Paagjældende. Man vil sige — og det er det, som navnlig den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) har anført, — at man ikke faaer nogen Sikkerhed for, at Misbrug ikke kan finde Sted; men vil man indrømme, at der bør være Tale om at tilvejebringe en Garanti for, at der ikke skulde blive valgt nogen Uværdig, — hvad der ganske vist er meget usandsynligt — maa man enten gaae en negativ eller en positiv Vej. Den positive Vej er den, hvorpaa Udvalgets Fleertal er slaaet ind, og man kan ikke som den nævnte ærede Rigsdagsmand sige, at man paa denne Maade bliver afhængig af en Tilfældighed, fordi det kan være, at en Minister ikke vil indstille den Valgte til Stadsfæstelse. Kan denne Indvending ikke ligesaagodt fremsættes imod det, hvorpaa Mindretallet dog er gaaet ind, nemlig at lade Valget beroe paa en Erklæring fra vedkommende Ministers Side?

Denne kommer til at staae i det samme Forhold, hvad enten han skal tilraade den kongelige Stadsfæstelse, eller han paa egen Haand skal give sin Erklæring om, hvorvidt der er Noget at indvende imod, at den Paagjældende overtager den Virksomhed, hvortil han er bleven valgt. I det Hele taget maa man dog virkelig ikke ved at tage Beslutning om dette Punkt angaaende den kongelige Stadsfæstelse stille sig saaledes, som adskillige Talere og navnlig ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) stillede sig, nemlig som om det kom an paa at tilvejebringe en aldeles fast og sikker Garanti for, at der aldrig skulde blive Tale om Andet end om en Stadsfæstelse af Valget af den Paagjældende. Det var det, den ærede Rigsdagsmand — som det rigtignok forekom mig, yderst uheldigt — meente, at man kunde tilvejebringe ved at sætte i Loven: „Den Valgte, som stadsfæstes af Kongen“. Jeg kan ikke forestille mig, at man skulde kunne optage en Forskrift i Loven, der gik ud paa, at Kongen uden Videre skulde stadsfæste Valget; det vilde være en utænkelig Bestemmelse, og jeg troer, at man, naar man kommer med et Forslag af den Bestaffenhed, ikke klart nok har Die for, hvorpaa det dog egentlig kommer an. Det forekommer mig fremdeles, at man i hine Angreb paa Fleertallets Forslag er kommen ind paa Fortiden og Fremtiden paa en høist besynderlig Maade. Jeg kan vel forstaae, at enkelte Udtalelser kunne slaae ned hos nogle af de ærede Medlemmer ved den Varme og Indberlighed, hvormed de ere fremsatte; men jeg er ligesaa forvisset om, at dette øjeblikkelige Indtryk maa spinde ved Betragtningen af, hvad der egentligt ligger i det, der er blevet sagt. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds vendte igjennem kirkehistoriske Betragtninger tilbage til, hvorledes Forholdet var i den ældre Kirke; han talte om, hvorledes disse Menigheder ere høist forskellige fra dem, som i den ældre Kirke toge Hensyn til Gudset og derfor gave sig ind under Statsmyndigheden. Ja, jeg forstod dette ved at tage Hensyn til, hvad der ogsaa blandt Andet blev ytret af det ærede Medlem imod Fleertallets Forslag, nemlig at man dog maatte tænke paa, at disse